

Theologie filosofická

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2000](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2000](#)

◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 4. 7. 2000

◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 4. 7. 2000

Theologie filosofická

Hlavním problémem budoucí „filosofické theologie“ už nebude tzv. boží existence ani boží transcendence, nýbrž daleko spíše něco jako boží insistence resp. boží descendance. To jen jako úvod – oba nové termíny v něčem nevyhovují. Především nevyhovuje základní sloveso „sistere“ (odvozené ostaně od sto, stare – státi), znamenající „postavit“, „zastavit“, „zastavit se“ či „stanouti“. U „Boha“ nelze mluvit o něčem, jako je nějaký „status“, protože „Bůh“ nestojí, nýbrž pohybuje se (a to vždy k někomu, např. k nám), tj. přichází. A nepřichází (nemůže přicházet) jako ten, kdo vystupuje výš, tj. stoupá, šplhá vzhůru (scandere – transcendere), ale jako ten, kdo sestupuje, přichází níž, „ponižuje se“ (qui descendit). A přichází níž, aby s tím, co je nízko, něco provedl, aby „ho“ (či to) uvedl na cestu vzhůru, aby „ho“ (či to) povýšil resp. aby tomu pomohl dostat se dál a zejména výš. Proto můžeme původně latinských sloves, jež začínají „trans-“, užít jen pro toho, kdo jde dál a výš, nikoli pro toho, kdo sestupuje a/nebo jakoby „couvá“ (přichází zřídka nebo se dokonce odvrací), tedy – s užitím tradičních termínů – pro stvoření, nikoli pro stvořitele. Zejména však půjde o to, abychom onomu příchodu nerozuměli jako prostému přesunu, pouhé změně místa: jde o příchod z budoucnosti do přítomnosti, nikoliv z přítomnosti někde jinde do přítomnosti zde. Právě proto tam žádná „-sistence“, žádný „status“ nenáleží. Nejde také jen o změnu z „ještě ne“ v „už“, z nenastalosti v nastalost, nýbrž jen a výhradně o „nastávání“, o „přicházení“, tj. o dění příchodu, které nekončí „příšlostí“. Proto také nejde (a nemůže jít) o „příchod zvenčí“, nýbrž naopak o příchod „zevnitř“ – pokud ovšem správně chápeme „nitro“ či „niternost“ jako to, k čemu není možný přístup zvenčí, jak to mínil Leibniz ve své Monadologii. „Nitro“ pak vůbec neznamená úběžný bod zniterňování, nýbrž naopak zakotvení existence jako zdroje akce, aktivity. „Bůh“ pak znamená ten nepředmětný prvopočátek „bytí“ každého pravého jsoucná (tj. z nitra integrovaného kousku dění), na který je – jako na „výzvu“ – každé individuální bytí lepší nebo horší odpovědí.

(Písek, 000704-1.)